

La Buriles Rojos era la típica via de la Panxa que actualment quasi no es repetia; tot i el seu grau moderat, un equipament deteriorat sumat a un grau d'exposició més aviat alt era un motiu prou dissuasiu per la majoria de cordades. Recentment re-equipada, afegint-hi més expansions, ha quedat una versió domesticada, descafeïnada i comercial, que sens dubte es repetirà més, però que ja no serà la via que es va obrir a principis dels 80. Potser només manca canviar-li el nom i resar un Pare Nostre per la difunta Buriles Rojos.

• Via: Buriles Rojos

• Zona: Montserrat – Sant Benet

Dificultat: V (D+)Dificultat obligada: V

• Llargària: 140

Grau d'exposició: BaixGrau de compromís: Baix

• Equipament: Equipada amb parabolts vermells

• Material: 6 cintes exprés

Orientació: SudValoració: ***

Aproximació:

Sortim del Monestir i enfilem el camí de les Escales dels Pobres direcció al Pla dels Ocells; quan arribem a l'alçada de la Panxa ens hem de fixar en dues petites balmes característiques. Trobarem el nom pintat al peu de via, uns metres a l'esquerra de la Badalona.

L1(V)

Tirada curta però molt bonica, que deriva cap a la dreta per després tornar a l'esquerra anant a buscar el forat on es fa la reunió. L'escalada és més aviat tècnica on una bona col·locació serà fonamental. La reunió és un xic incòmoda. 15 metres, 6 parabolts.

L2(V-)

El segon llarg de pura diversió, sobre la roca excel·lent típica de la Panxa. A una primera part de cantell generós la segueix, un cop superada una panxeta, una secció on la presa es fa més petita fins arribar a la reunió. Tant aquesta reunió com l'anterior són rapelables (dos anelles), així que si volem estalviar-nos els llargs superiors podem rapelar des d'aquest punt. 35 metres, 6 parabolts.

L3(IV)

Aquesta tirada i la darrera si volem les podem fer a l'ensamble en una de sola. Hem d'anar cercant el camí més senzill cap al cim; els primers metres, que són els més "drets", després només toca continuar grimpant fins la reunió. 45 metres, 6 parabolts.

L4(III)

Llarg de tràmit per guanyar el cim de la Panxa. 55 metres, tirada neta.

Descens:

Fem un ràpel per la cara nord-oest. Un cop a terra baixem per la canal fins arribar al camí.

El que més m'ha agradat:

- Roca molt bona.
- Dos primeres tirades interessants.
- Ràpida i combinable amb vies veïnes.

El que no m'ha agradat tant:

• El re-equipament em sembla del tot desafortunat, canviant-li radicalment el caire